

[Udenrigsministeren]

nødvendigt at sondre mellem de årsager, der ligger til grund for et udrejseforbud. Udrejseforbudet kan have mangfoldige årsager, f.eks. skatterestance, prøveløsladelse eller løsladelse mod kaution i forbindelse med forbrydelser af ikkepolitisk karakter. Dertil kommer en række såkaldt antirevolutionære aktiviteter omfattende f.eks. indtagelse af alkohol og ukorrekt påklædning, som foruden bøde eller anden straf ofte fører til udstedelse af udrejseforbud. Sådant udrejseforbud kan i disse tilfælde omgås, idet der dog kræves gode forbindelser og/eller en solid pengepung. Disse muligheder anses for at være af nyere dato. Derimod antages det at forholde sig væsentlig anderledes, hvis udrejseforbudet skyldes politisk aktivitet eller andre aktiviteter, der af myndighederne anses for at være af undergravende karakter.

Endelig anføres det i udtalelsen, at »åbenlys såvel som skjult organiseret oppositionel aktivitet i dag antages at være så godt som ikke eksisterende. Enhver form for opposition i Iran er forbundet med uhyre risici.«

Der består i Iran en *lovligt* organiseret opposition inden for styrets rammer, som populært omtales som »de radikale« eller med andre ord tilhænger af den helt fundamentalistiske udlægning af islam.

En anden opposition er en omsiggribende folkelig protestbølge. Denne er stærkt utilfreds med den siddende regering som følge af den økonomiske, sociale og kulturelle situation. Her antages der imidlertid ikke at være tale om en organiseret opposition, men om den enkelte utilfredshed. Når det således i udtalelsen anføres, at der ikke består *organiseret* opposition, tænkes der på politiske apparater med en forgrenet struktur, som med fredelige eller voldelige midler bekæmper styret. Sådanne organisationer er i Iran forbudte, og repressionen og overvågningen er overvældende effektiv. Det afvises dog ikke, at visse i eksil værende iranske oppositionsgrupper har sympatisører i Iran, men eksilgrupperne antages ikke at have organiserede undergrundsbevægelser eller partiapparater i landet. Den i udlandet og i Iran mest omtalte oppositionsgruppe er Mojahedin-e-Khalq, som ikke synes at nyde bred opbakning i Iran.

I begrundelsen til spørgsmålet henvises til den senere tids voldsomme demonstrationer i en række iranske byer som udtryk for, at orga-

niseret opposition faktisk eksisterer, og at der var tale om organiserede oppositionelle aktiviteter. Vurderingen er, at disse demonstrationer først og fremmest var et spontant udtryk for utilfredshed med myndighederne, idet det dog ikke kan udelukkes – hvilket underbygges af øjenvidneberetninger – at radikale elementer efterfølgende har grebet anledningen til at dirigere begivenhederne med det sigte at miskreditere styret. Den efterfølgende hårdhændede fremfærd fra myndighedernes side menes at udspringe af myndighedernes nervøsitet og ønsket om at statuere et hurtigt eksempel til skræk og advarsel. Officielle udtalelser efter urolighederne synes at afspejle dette forhold.

Det har i dele af pressen været anført, at Flygtningenævnet over en periode har givet afslag i 2/3 af de iranske asylsager. Dette giver selvsagt ikke noget korrekt billede af afgørelserne i disse sager, idet der herved ses bort fra de sager, der er afgjort i første instans. Når direktoratet og de til Flygtningenævnet appellerede afgørelser således betragtes samlet, blev der i 1991 givet asyl i over halvdelen af de sager vedrørende iranske statsborgere, som blev afsluttet det pågældende år.

Som det fremgår, er der tale om vurderinger af særdeles komplekse forhold under stadig udvikling.

Jeg må imidlertid afvise påstanden om, at handelspolitiske interesser eller andre hensyn skulle spille ind i Udenrigsministeriets afgivelse af udtalelser til brug for direktoratet eller Flygtningenævnet.

Spm. nr. S 781

Til *finansministeren* (24/4 92) af:

Jan Petersen (S):

»Hvilke regler er gældende for tjenesteboliger for ledende medarbejdere i frivillige børne- og ungdomsorganisationer, der i ansættelsesforholdet er forpligtet til tjenestebolig i henhold til Finansministeriets regler?«

Begrundelse

I det frivillige børne- og ungdomsarbejde henvises i ansættelsesbetingelserne ofte til statens regler. Dette kan også forekomme i tilfælde, hvor der er pligt til tjenestebolig.

Der kan imidlertid rejses tvivl om, hvorvidt en henvisning til statens regler vedrørende tje-